

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. H.
zastoupený Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem
sídlem Stodolní 7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2018 č. j. MSK 127997/2017, sp. zn. DSH/27367/2017/Kys, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 3. 2018 č. j. MSK 127997/2017, sp. zn. DSH/27367/2017/Kys žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín č. j. HLUC/38891/2017/OD/St ze dne 22. 8. 2017. Uvedeným rozhodnutím správní orgán I. stupně ve výroku I. uznal obviněného Přemysla Paskudu vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 25. 12. 2016 ve 12:00 hodin v obci Hlučín, v křižovatce ulic Ostravská (silnice I/56) a Dlouhoveská, jel jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Ford Mondeo, RZ X, po ul. Dlouhoveské ve směru jízdy ke křižovatce s ul. Ostravská, kde hodlal odbočit vpravo, přičemž nejel s vozidlem při pravém okraji pozemní komunikace. Ve stejnou dobu odbočovalo vpravo z ul. Ostravské na ul. Dlouhoveskou osobní motorové vozidlo tovární značky VW Passat, RZ X, řízené J. H., který rovněž nejel při pravém okraji vozovky, čímž došlo ke střetu levé přední části vozidla VW Passat s levým bokem vozidla Ford Mondeo. Při dopravní nehodě byla způsobená hmotná škoda na zúčastněných vozidlech, ke zranění osob nedošlo. Obviněný svým jednáním porušil ustanovení § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, a spoluzapříčinil dopravní nehodu. Ve výroku II. správní orgán I. stupně uznal žalobce J. H. vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 25. 12. 2016 ve 12:00 hodin v obci Hlučín, v křižovatce ulic Ostravská (silnice I/56) a Dlouhoveská, jel po ul. Ostravské jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky VW Passat, RZ X, přičemž při odbočování vpravo na ul. Dlouhoveskou nejel s vozidlem při pravém okraji pozemní komunikace. Ve stejnou dobu přijíždělo po ul. Dlouhoveské ke křižovatce s ul. Ostravskou osobní motorové vozidlo Ford Mondeo, RZ X, řízené P. P., který rovněž nejel při pravém okraji vozovky, čímž došlo ke střetu levého boku vozidla Ford Mondeo s levou přední částí vozidla VW Passat. Při dopravní nehodě byla způsobená hmotná škoda na zúčastněných vozidlech, ke zranění osob nedošlo. Žalobce svým jednáním porušil ustanovení § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu, a spoluzapříčinil dopravní nehodu. P. P. byla za přestupek uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, a dále paušální náhrada nákladů řízení v částce 6 000 Kč. Žalobci byla za přestupek uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, spolu s paušální náhradou nákladů řízení v částce 6000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že správní orgán dospěl k nesprávným skutkovým a právním závěrům. Žalovaný i prvoinstanční správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvádí, které skutečnosti či výpovědi mají být podkladem pro vydání rozhodnutí, čímž správní orgán především porušil ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb. Správní orgán popisuje, jaké důkazy byly ve věci prováděny, avšak ve skutečnosti vycházel z té části výpovědi, které svědčily v neprospěch žalobce, a zcela účelně nevycházel ze skutečností, které velmi důležitý svědek řízení, tj. Bc. M. T., zakročující policista, v předmětné dopravní nehodě uvedl, že větší míru zavinění nese na dopravní nehodě obviněný P. P. a nikoliv žalobce J. H., avšak správní orgán tuto skutečnost vůbec nevzal v úvahu, nehledě na to, že výpověď jmenovaného svědka není osamocena, neboť je podpořena jak výpovědí druhého policisty prap. M. V., a rovněž kromě tvrzení samotného žalobce také jeho manželkou Z. H., která se v inkriminované době nacházela ve vozidle a byla přímým účastníkem předmětné

dopravní nehody. Žalovaný i prvoinstanční správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí dále uvádí, že obviněný snad nejel při pravém okraji vozovky. I toto tvrzení správního orgánu se nezakládá na pravdě, neboť žalobce J. H. i jeho manželka, která byla přímým účastníkem dopravní nehody, od samého počátku tvrdí, že žalobce jel při pravém okraji vozovky a tedy nemohl porušit zákon o silničním provozu. Žalobce měl snahu, aby nenajel na patník, což tyto skutečnosti jsou ve smyslu zákona o silničním provozu zvláštní okolnosti, které brání jet při pravém okraji, viz dikce ust. § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Žalobce jel po hlavní silnici (komunikaci), zatímco obviněný P. P. přijížděl z tzv. vedlejší komunikace, tuto skutečnost správní orgán vůbec při hodnocení důkazů nevzal v úvahu a ani ve svém rozhodnutí neuvedl, proč takto neučinil, což své rozhodnutí učinil takto nepřezkoumatelným. Žalobce poukazuje na závěry předmětného znaleckého posudku, ze kterých je zřejmé, že žalobce nepřekročil pomyslnou středovou čáru, což z logiky věci lze usuzovat, že řidič vozidla zn. Ford Mondeo musel jet v jeho jízdním pruhu. Pokud jde o vypracování znaleckého posudku v předmětné věci, ani z toho nelze vyvozovat jednoznačnou míru zavinění obou dvou účastníků dopravní nehody. Žalobce dále ve své žalobě odkázal na závěry znalce příslušného oboru, Ing. Z. M., který ve věci vydal odborné vyjádření, a to na náklady žalobce. Tento znalec ve svém vyjádření uvedl, že pouhým odhadem vyplývá technicky podstatný závěr: míra pravděpodobnosti, že ke střetu vozidla došlo v polovině vozovky určené pro jízdu vozidla VW Passat je vyšší jak 90%. Žalobce zdůrazňuje, že jmenovaný svědek, policista T., byl prvním svědkem, který dorazil na místo dopravní nehody, vše viděl a bezprostředně po udání nehody tuto na místě spolu se svým kolegou šetřil, z čehož je zřejmé, že byl bezprostředním svědkem dopravní nehody a navíc zjistil vyjádření účastníků dopravní nehody bezprostředně po jejím udání.

3. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu žalobce zamítl. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 7. 8. 2018 popíral oprávněnost shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 3. 2018 č. j. MSK 127997/2017, sp. zn. DSH/27367/2017/Kys, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Městského úřadu Hlučín sp. zn. 05392/2017/44/OD/ST, odborným vyjádřením vypracovaným Ing. Z. M. ze dne 28. 3. 2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku ze dne 27. 1. 2017 č. j. KRPT-288119/PŘ-2016-070606, že dne 25. 12. 2016 ve 12:00 hodin došlo k dopravní nehodě tak, že řidič P. P. řídil osobní automobil Ford Mondeo, RZ X, a jel po ulici Dlouhoveské ve směru ke křižovatce s ulicí Ostravskou. Na zmíněné křižovatce hodlal odbočit vpravo. Když přijížděl k uvedené křižovatce, tak z ulice Ostravské odbočovalo vpravo na ulici Dlouhoveskou osobní vozidlo VW Passat, RZ X, které řídil J. H. a následně došlo ke střetu levé přední části vozidla VW a levého boku vozidla Ford. Ohledáním místa, vozovky a z následného postavení vozidel bylo zjištěno, že vozidla nejela při pravém okraji vozovky. Ke zranění osob nedošlo. U řidičů byla provedena dechová zkouška přístrojem Dräger, která byla vyhodnocena jako

negativní. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Došlo k hmotné škodě na vozidle Ford ve výši cca 40 000 Kč a na vozidle VW ve výši cca 50 000 Kč. Řidiči nesouhlasili se zaviněním dopravní nehody;

- z úředního záznamu ze dne 28. 1. 2017, že téhož dne byl vyslechnut P. P., který k dané věci uvedl, že dne 25. 12. 2016 okolo 12:00 řídil osobní motorové vozidlo Ford Mondeo, RZ X, po ulici Dlouhoveské v obci Hlučín a to ve směru ke křižovatce s ulicí Ostravskou. V době jízdy pršelo a vozovka byla mokrá. Jel při pravém okraji vozovky rychlostí do 50 km/h. Na vozidle měl zaplá světla a byl připoután bezpečnostním pásem. Při jízdě neměl žádné zdravotní problémy. Na zmíněné křižovatce hodlal odbočit vpravo. Když přijížděl ke křižovatce, tak z ulice Ostravské odbočilo vpravo osobní vozidlo VW Passat, které nejelo při pravém okraji vozovky a levou přední částí vozidla VW došlo k poškození levého boku vozidla Ford Mondeo. Dále sdělil, že po střetu vozidel pokračoval v jízdě směrem ke křižovatce a zastavil jízdu po několika metrech. Při dopravní nehodě u něj nedošlo ke zranění. Technickou závadu na vozidle Ford neuplatňoval. Na vozidle Ford mu vznikla hmotná škoda ve výši cca 40 000 Kč;
- z úředního záznamu ze dne 28. 1. 2017, že téhož dne byl vyslechnut J. H., který k dané věci uvedl, že dne 25. 12. 2016 okolo 12:00 řídil osobní motorové vozidlo VW Passat, RZ X, po ulici Ostravské v obci Hlučín, kdy jel ve směru ke křižovatce s ulicí Dlouhoveskou, a to směru od obce Opava. Vozovka byla mokrá a pršelo. Byl připoután bezpečnostním pásem a neměl žádné zdravotní problémy. Ve vozidle s ním jela na místě spolujezdce Z. H., která byla rovněž připoutána bezpečnostním pásem. Na křižovatce odbočil vpravo na ulici Dlouhoveskou, kdy při odbočení jel při pravém okraji vozovky a v době, kdy dokončoval odbočení, jelo po ulici Dlouhoveské v opačném směru jízdy osobní vozidlo Ford, kdy toto nejelo u pravého okraje vozovky a došlo ke střetu levé přední částí vozidla VW a levého boku vozidla Ford. Po střetu poodjelo vozidlo Ford několik metrů ve směru jízdy ke křižovatce a on s vozidlem VW popojel 1-2 m směrem od křižovatky. Při dopravní nehodě u něj ani u jeho spolujezdkyně nedošlo ke zranění. Technickou závadu na vozidle VW neuplatňoval. Na vozidle VW vznikla hmotná škoda ve výši cca 60 000 Kč;
- z protokolu o dopravní nehodě ze dne 25. 12. 2016, že tento obsahuje vyličení události, jak je uvedeno v oznámení přestupku ze dne 27. 1. 2017 č. j. KRPT-288119/PŘ-2016-070606 a dále podrobný popis místa dopravní nehody, přičemž šířka zpevněné části vozovky na rovném úseku je 6 m, viditelnost v denní době nebyla zhoršena vlivem povětrnostních podmínek, rozhledové poměry zhoršené profilem komunikace – zatáčka, na vozovce se nenacházelo žádné vodorovné dopravní značení a povrch vozovky byl mokrý. Dále je v protokolu obsaženo podrobné zaměření a popis stop s plánkem a náčrtem dopravní nehody. K tomuto protokolu je přiložené CD s fotodokumentací dopravní nehody, přičemž tato fotodokumentace je ve spise i v tištěné podobě;
- z oznámení a předvolání ze dne 9. 3. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce a P. P. k ústnímu jednání, které nařídil na den 27. 3. 2017 v 15:00 hodin;
- z přípisu ze dne 20. 3. 2017, že advokát Mgr. Farid Alizey převzal zastoupení žalobce a požádal o přeložení nařízeného ústního jednání. K tomuto přípisu přiložil i plnou moc ze dne 20. 3. 2017, kterou ho žalobce zmocnil k zastupování ho v předmětné věci;

- z předvolání ze dne 22. 3. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce, P. P. a Z. H. k ústnímu jednání, které nařídil na den 11. 4. 2017 v 9:30 hodin;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 11. 4. 2017, že se k tomuto jednání dostavil žalobce i jeho právní zástupce, P.P. a Z. H. P. P. k dopravní nehodě uvedl, že jel ve svém pruhu a pan H. nepřizpůsobil jízdu podmínkám zatáčky a levou přední částí auta do něho narazil. Žalobce k dopravní nehodě uvedl, že jel při pravém okraji vozovky a pan P. mu přejel do jeho pruhu. Z. H. uvedla, že když odbočovali z hlavní cesty doprava na ulici Dlouhoveskou, tak se proti nim řítilo vozidlo v jejich jízdním pruhu;
- z předvolání ze dne 25. 4. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce, P. P. a zasahující policisty prap. Bc. M. T. a prap. M. V. k ústnímu jednání, které nařídil na den 22. 5. 2017;
- z protokolu o ústním jednání ze dne 22. 5. 2017, že se k tomuto jednání dostavil žalobce i jeho právní zástupce, P. P. a oba zasahující policisté. Prap. Bc. M. T. jako svědek uvedl, že stopy jízdy ani brždění na místě nalezeny nebyly, nalezen byl pouze kus plastu z poškozené části jednoho z vozidel, takže se změřily cesty vozidel a bylo zjištěno, že pokud by vozidla jela při pravém okraji, nemohla by se daným způsobem střetnout. Dále uvedl, že větší míru zavinění na dopravní nehodě měl řidič jedoucí po vedlejší komunikaci (P. P.). Na dotaz právního zástupce žalobce uvedl, že vozovka byla mokrá, ale nenašel tam žádné výmoly ani jiné překážky, které by vozidlům znemožňovaly jízdu při pravém okraji vozovky. Na jeho další dotaz právního zástupce uvedl, že dopravní nehoda se stala v místě, kde se vozovka rozšiřuje a zároveň je v mírné zatáčce, kdyby jel každý z řidičů při pravém okraji, tak ke střetu v žádném případě nedojde. Prap. M. V. jako svědek uvedl, že si vzal doklady od účastníků nehody a šel vše sepsat do auta. Venku zůstal jeho kolega, který provedl fotodokumentaci a náčrtek. Na dotaz právního zástupce žalobce uvedl, že žádná překážka ani výmoly na cestě nebyly a že podle jeho subjektivního názoru vina byla na straně obou řidičů, neboť cesta tam je dost široká;
- z usnesení ze dne 24. 5. 2017, že správní orgán I. stupně ustanovil Ing. T. R. – znalce v oboru silniční doprava, specializace – technické posudky o příčinách dopravních nehod;
- ze znaleckého posudku č. 43/2017 vypracovaného Ing. T. R. týkající se dopravní nehody, ke které došlo dne 25. 12. 2016, že znalec uvedl, že na místě dopravní nehody se nenacházelo svislé či vodorovné dopravní značení související s předmětným nehodovým dějem. Rozhled řidičů vozidel a jejich vzájemná viditelnost v daném místě a čase byla ovlivněna převážně křovinatým porostem nacházejícím se za vnitřním okrajem projížděného oblouku vozidlem VW. Z charakteru a lokalizace poškození vozidel je technicky přijatelné, že k prvotnímu vzájemnému kontaktu vozidel došlo při odbočování vozidla VW vpravo na vedlejší silnici a při jízdě vozidla Ford přibližně směrem osy vedlejší silnice, kdy podélné osy vozidel svíraly tupý úhel. S ohledem na rozpornost a neúplnost vstupních podkladů není v možnostech technické analýzy dovodit jednoznačnou polohu místa střetu vozidel. Vozidla se technicky přijatelně střetla na středu vozovky. Místo střetu vozidel bylo vypočteno ve vzdálenosti cca 14,3 m až 17,3 m za VBM (výchozím bodem měření) a cca 3,3 m až 5,1 m od pravého okraje vozovky ve směru jízdy vozidla Ford, tj.

cca 0,3 m od pomyslného středu vozovky v jízdním pruhu vozidla Ford a až 1,1 m od pomyslného středu vozovky v jízdním pruhu vozidla VW. Dále znalec uvedl, že místa střetu uvedené řidiči obou vozidel na čl. 46 a 47 správního spisu byla technicky nepřijatelná. Taktéž ani jeden z řidičů vozidel se v okamžiku střetu nepohyboval u pravého okraje vozovky, příčný odstup od pravého okraje vozovky činil nejméně 1,3 m u vozidla VW a cca 1,5 m u vozidla Ford. Technickou příčinou předmětné dopravní nehody bylo přejetí nejméně jednoho z účastníků za pomyslný střed vozovky – za pomyslný střed vozovky přejelo vozidlo Ford, vozidlo VW či obě vozidla zároveň. V možnostech obou řidičů bylo dopravní nehodě předejít, pokud by se každý jeden pohyboval u svého pravého okraje vozovky, v čemž jim nic nebránilo;

- z předvolání ze dne 20. 7. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce a P. P. k ústnímu jednání, které nařídil na den 9. 8. 2017;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 9. 8. 2017, že se k tomuto jednání dostavil právní zástupce žalobce, který uvedl, že i přes závěr znaleckého posudku má za to, že větší podíl na vině má pan P.
 - dne 22. 8. 2017 vydal správní orgán I. stupně výše uvedené rozhodnutí o dopravním přestupku žalobce a P. P.
6. Součástí správního spisu je blanketní odvolání žalobce ze dne 6. 9. 2017, výzva k odstranění nedostatků odvolání správního orgánu I. stupně ze dne 11. 9. 2017, jímž byla právnímu zástupci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Právní zástupce žalobce toto blanketní odvolání doplnil dne 18. 9. 2017. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
7. V projednávané věci krajský soud postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí zdejší soud následující:
- žalobce namítal, že žalovaný i prvoinstanční správní orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvádí, které skutečnosti či výpovědi mají být podkladem pro vydání rozhodnutí. Bc. M. T., zakročující policista, v předmětné dopravní nehodě uvedl, že větší míru zavinění nese na dopravní nehodě obviněný P.P. a nikoliv žalobce J. H., avšak správní orgán tuto skutečnost vůbec nevzal v úvahu, nehledě na to, že výpověď jmenovaného svědka není osamocena, neboť je podpořena výpovědí druhého policisty prap. M. V. Žalobce zdůrazňuje, že jmenovaný svědek, policista T., byl prvním svědkem, který dorazil na místo dopravní nehody, vše viděl a bezprostředně po udání nehody tuto na místě spolu se svým kolegou šetřil. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že správní orgán I. stupně i žalovaný vycházeli primárně ze znaleckého posudku č. 43/2017, což i uvedli ve svých rozhodnutích, přičemž své závěry v dostatečném rozsahu odůvodnili. K výpovědi zakročujícího policisty se Bc. M. T. se žalovaný vyjádřil v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a krajský soud na toto odkazuje. Tvzení Bc. M. T., že větší míru

zavinění na dopravní nehodě nese P. P., je jeho subjektivní názor, který není pro správní orgány závazný a navíc toto tvrzení ani nevyvrací fakt, že určitou míru zavinění měl i žalobce. Bc. M. T. nebyl „bezprostředním svědkem“ dopravní nehody, jak tvrdí žalobce, neboť oba zasahující policisté k dopravní nehodě dorazili až poté, co proběhl celý nehodový děj, tudíž neviděli, jak dopravní nehoda proběhla. Krajský soud podotýká, že ani tvrzení žalobce, že výpověď Bc. M. T. je podpořena výpovědí druhého policisty prap. M. V., není pravdivé, neboť druhý policista uvedl, že z jeho subjektivního pohledu je vina na straně obou řidičů. S ohledem na protichůdná tvrzení žalobce, jeho manželky a druhého účastníka dopravní nehody byl vypracován znalecký posudek, který nehodový děj objektivizoval, jak bude uvedeno níže;

- k žalobním námitkám týkajícím se průběhu nehodového děje, znaleckého posudku a tvrzení žalobce, že jel při pravém okraji vozovky, krajský soud především odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí, neboť tyto námitky žalobce uplatňoval již ve svém odvolání a žalovaný se s nimi dostatečně vypořádal. Zdejší soud k tomu dodává, že závěr znaleckého posudku zcela vyvrací tvrzení žalobce, že jel při pravém okraji vozovky, když tento uvádí, že *„příčný odstup od pravého okraje vozovky činil u vozidla VW nejméně 1,3 m. Technickou příčinou předmětné dopravní nehody bylo přejetí nejméně jednoho z účastníků za pomyslný střed vozovky – za pomyslný střed vozovky přejelo vozidlo Ford, vozidlo VW či obě vozidla zároveň. V možnostech obou řidičů bylo dopravní nehodě předejít, pokud by se každý jeden pohyboval u svého pravého okraje vozovky, v čemž jim nic nebránilo.“* Jelikož krajský soud považuje znalecký posudek za úplný a přesvědčivý, nemá pochybnosti o tom, že žalobce nejel při svém pravém okraji vozovky. Rozhodně nelze za zvláštní okolnost ve smyslu ust. § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu považovat snahu žalobce, aby nenajel na patník, když příčný odstup od pravého okraje vozovky činil u vozidla VW nejméně 1,3 m, přičemž žádné jiné překážky na vozovce nebyly. Ani žalobní námitka žalobce, že jel po hlavní silnici, zatímco obviněný P. P. přijížděl z tzv. vedlejší komunikace, není důvodná, neboť žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že ke střetu již došlo na vedlejší komunikaci, nebylo to tedy v místě, kdy by P. P. měl povinnost dávat přednost v jízdě. S tímto názorem žalovaného se krajský soud ztotožňuje, neboť toto vyplývá z fotodokumentace pořízené Policií ČR, protokolu o dopravní nehodě i znaleckého posudku;
- závěrem žalobce namítal, že pokud jde o vypracování znaleckého posudku v předmětné věci, ani z toho nelze vyvozovat jednoznačnou míru zavinění obou dvou účastníků dopravní nehody. Žalobce odkázal na závěry znalce příslušného oboru, Ing. Z. M., který ve věci vydal odborné vyjádření. Tento znalec ve svém vyjádření uvedl, že pouhým odhadem vyplývá technicky podstatný závěr: míra pravděpodobnosti, že ke střetu vozidla došlo v polovině vozovky určené pro jízdu vozidla VW Passat je vyšší jak 90%. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. S ohledem na citované ustanovení správní orgány nebyly povinny zjišťovat „míru zavinění“ účastníků dopravní nehody, tudíž závěr

uvedený v odborném vyjádření, že míra zavinění jednotlivými řidiči u dané dopravní nehody nebyla řešena, je správný, ovšem v dané věci zcela irelevantní. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, neboť, aby oba účastníci dopravní nehody byli odpovědní za jim vytýkaný dopravní přestupek, muselo jim být prokázáno zavinění, přičemž správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žalobce i P. P. spáchali daný přestupek z nedbalosti, s čímž se ztotožnil i žalovaný a krajský soud k tomu nemá výhrady. I díky této formě zavinění jim byla uložena sankce na spodní hranici zákonné sazby (viz str. 7-8 prvostupňového rozhodnutí). Ani odborné vyjádření Ing. Z. M. nevyvrací závěr znaleckého posudku, že ani jeden z řidičů vozidel se v okamžiku střetu nepohyboval u pravého okraje vozovky, příčný odstup od pravého okraje vozovky činil nejméně 1,3 m u vozidla VW a cca 1,5 m u vozidla Ford. Žalobce tedy svou jízdou na pozemní komunikaci přispěl ke vzniku dopravní nehody tím, že v rozhodném okamžiku nejel při pravém okraji vozovky, čímž značně zvýšil pravděpodobnost, že k dopravní nehodě dojde.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. června 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce